

לסמי,

סמי נולד בשנת 1945 בקזבלנקה, בן בכור להוריו זכה לעוד 4 אחיות. עד גיל 9 גר בקזבלנקה, למד בתורה בחדר ובאליאנס. בגיל 9 עלתה המשפחה ממרוקו לישראל דרך מחנה מעבר במרסי. התחנה הראשונה בארץ היתה בקיבוץ נאות מרדכי. שם פרח ולמד עברית במהרה. כעבור שנה עברה המשפחה לחצור שם סיים את בית הספר היסודי, ומשם לבית הספר החקלאי בנהלל.

בתום התיכון התגייס לצנחנים, ומתקופה זו בחייו נותרו חברים אחים שעד היום שומרים על קשר מבקרים ודואגים. תודה לכם, אנחנו מלאי הערכה.

אם בחברים עסקנן יש עוד חברי ילדות מתקופה מוקדמת מחצור שגם איתם נישמר הקשר עד עצם היום הזה.

אחרי הצבא התקבל ללימודי משחק בבית צבי, וסיים בהצלחה. שיחק בהבימה, ונסע לארצות הברית ללמוד תיאטרון וקולנוע. לאחר עשור וחצי שב ארצה ולימד בין היתר אנגלית באמצעות דרמה.

הביא לעולם את אמילי, היום Hanna, עמה חידש את הקשר אחרי שנים רבות של נתק והתברך בחמישה נכדים נפלאים, שאהב כל כך.

לפני כמעט שני עשורים, השתקע בקיבוץ כפר הנשיא, מצא בו קהילה מחבקת, תרם ורכש חברים רבים.

אהב חכמה ודעת, ספר ושיר, צמחים ובעיקר אנשים.

בשם כל המשפחה, אנחנו נפרדים ממך, משחררים אותך, נוח על משכבך בשלום.

אמצע שנות השמונים

דוד סמי גר במקום רחוק ונוצץ בשם "אמריקה",

ואנחנו, כל הבני דודים, מתכוננים לקבל את פניו בשדה התעופה.

יש באוויר הבטחה של מתנות לכולם, וההתרגשות בשיאה.

אם אתם מכירים את דוד שלי סמי בטח לא תופתעו אם אני אספר שהוא נרדם באוניה (פעם שטו באוניות), ולא הגיע בזמן.

כמה ימים אחר כך, הוא סופסוף הגיע, ולא אכזב: קבלתי בובת קרמיט בשמלת תכלת, שיש לי עד היום.

גרנו בהרצליה, וסמי רב הזמן גר בצפון, אז הרבה פעמים לפני או אחרי טיסות או סידורים במרכז הוא היה מגיע לכמה ימים. דוד כזה שבא עם תיק, המון ספרים, ואם אתה מחמיא לו על הנעליים או על החולצה הוא מיד מוריד אותך ואומר

"עכשיו אני נותן לך אותה"

"לא צריך, תודה"

"תשתוק, לא שאלתי אותך"

דוד כזה.

שאם הוא מסיע אותך באוטו, ואת האחיינית שלו, ומישהו חותך אותו בכביש, הוא יעצור את האוטו ויקלל אותו במשך דקות ארוכות ומביכות. לא לגמרי מותאם.

שאם אתם במקרה יחד בניו יורק באותו זמן, הוא ייקח אותך לסיבוב הכי אסוציאטיבי שאפשר לדמיין, בקושי תצליחי לעקוב אחריו, אבל תזכי בבייגל הכי טעים במנהטן.

ואם את אומרת איזה מילה, שמזכירה לו משהו, הוא פוצח במונולוג של חצי שעה, של שייקספיר, או סוראמלו, או שלמה המלך, ומצחיק....

דוד כזה שהוא איש של מילים. וספרים. ותיאטרון. ויוסי בנאי. וציטוטים מהתנ"ך, וכוס תה עם שיבה.

תודה לך סמי, היית דוד נחמוד. קצת דרמטי, אבל ממש נחמוד.

מיכל רוזנצווייג

אחיינית של סמי